

ΚΥΠΡΟΣ

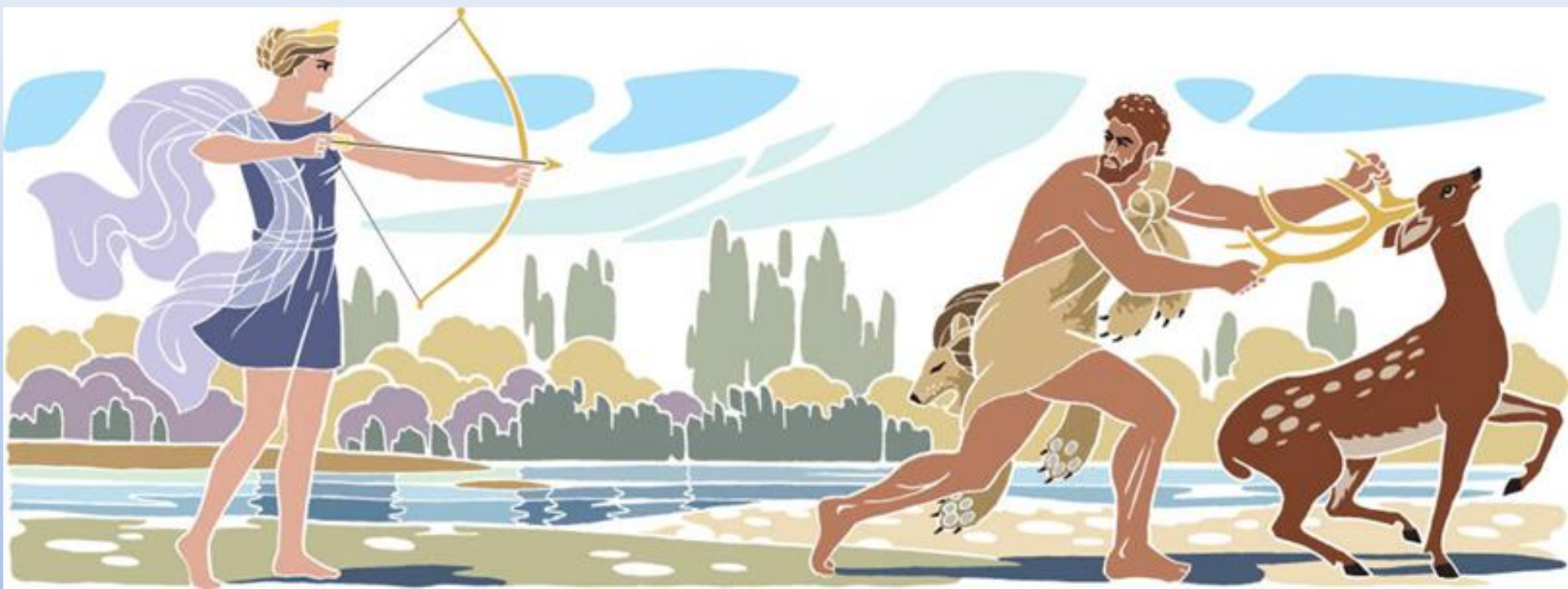
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΤΕΛΛΑΚΗΣ
**Είμαι πρόσφυγας
από την Κερύνεια**

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ Αχιλλέας Ραζής

ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

11+

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
ΣΤΕΛΛΑΚΗΣ

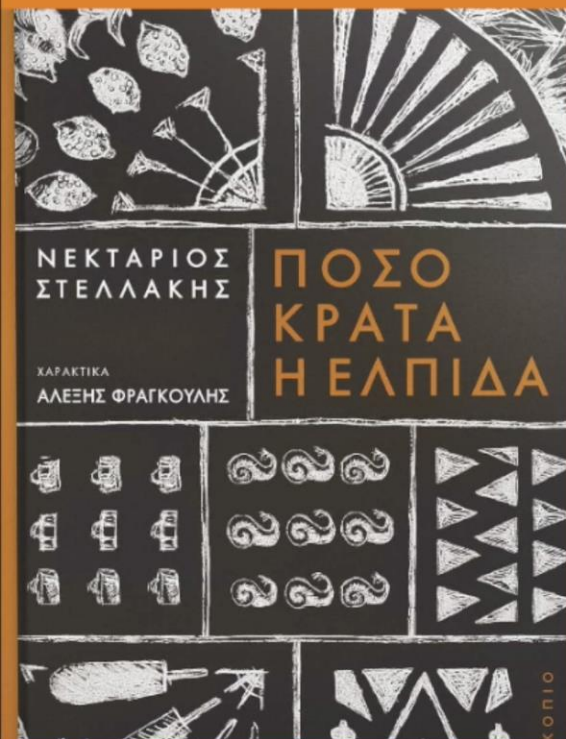
ΧΑΡΑΚΤΙΚΑ
ΑΛΕΞΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

ΠΟΣΟ
ΚΡΑΤΑ
Η ΕΛΠΙΔΑ

ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

«Η ελπίδα δεν κρατάει...εσύ την κρατάς...αν την παρατήσεις, σβήνει. Αν την ξεχάσεις, χάνεται. Αν την πιέσεις, σπάει.»

«[...]Τη βαστάω την ελπίδα και την προσέχω. Σας το Φως της Ανάστασης καθώς γυρίζουμε από την εκκλησία στο σπίτι. Ποια ελπίδα; Να γίνει η Κύπρος κι ο κόσμος ούλος «κόσμος» - όμορφος, δίκαιος, να ζήσουμε μαζί Ελληνοκύπριοι και Τουκοκύπριοι. Μπορούμε.»

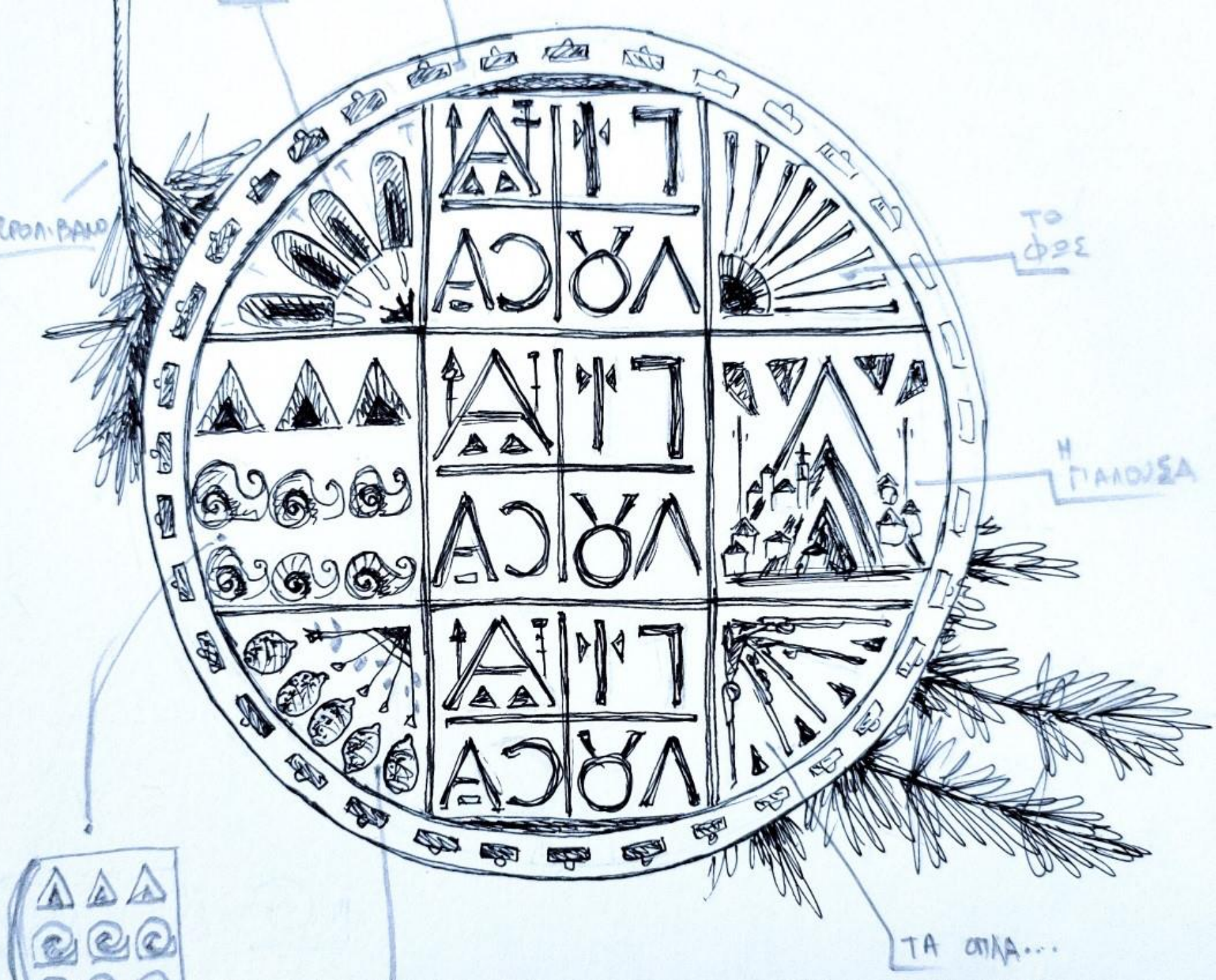

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΑΛΩ

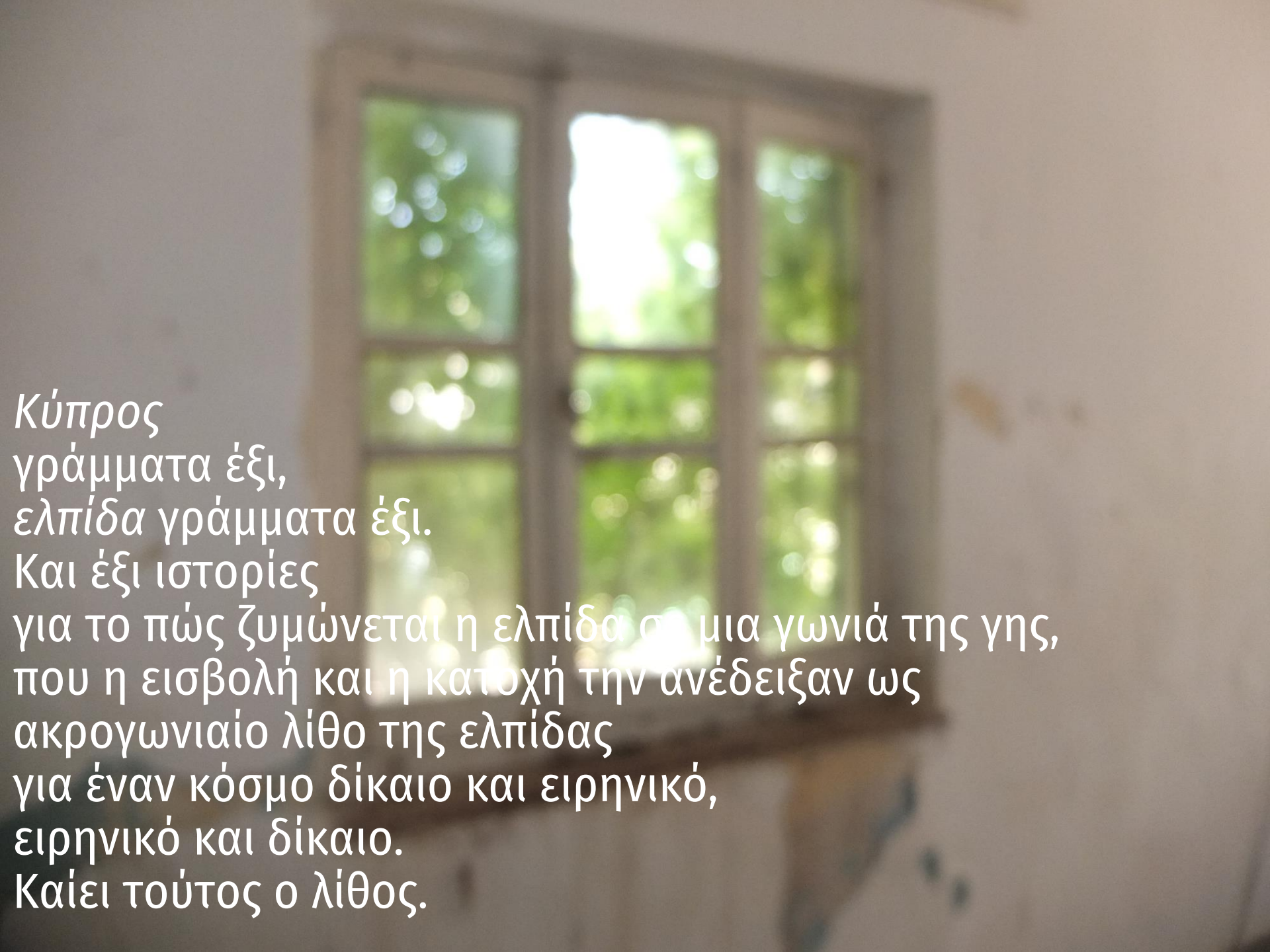
ΤΟ
ΦΩΣ

Η
ΓΙΑΛΟΥΣΑ

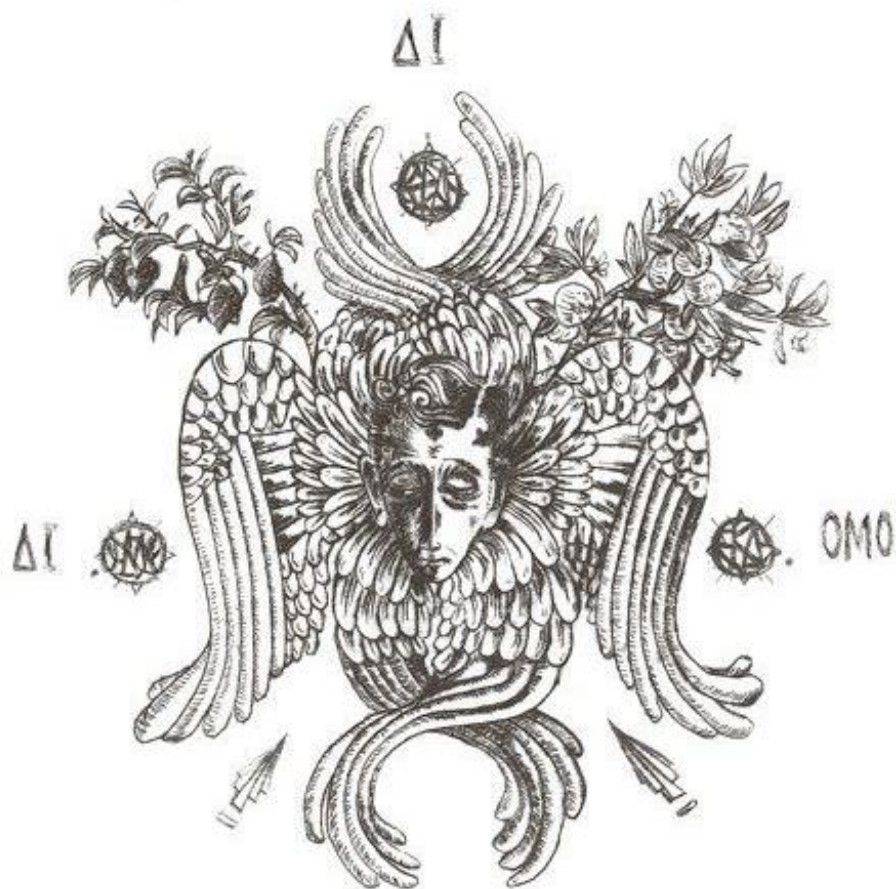
ΤΑ ΟΥΡΑ...

Κύπρος
γράμματα έξι,
ελπίδα γράμματα έξι.
Και έξι ιστορίες
για το πώς ζυμώνεται η ελπίδα σε μια γωνιά της γης,
που η εισβολή και η κατοχή την ανέδειξαν ως
ακρογωνιαίο λίθο της ελπίδας
για έναν κόσμο δίκαιο και ειρηνικό,
ειρηνικό και δίκαιο.
Καίει τούτος ο λίθος.

5

ΕΥΚΟΛΑ ΓΚΡΕΜΙΖΕΙΣ, ΔΥΣΚΟΛΑ ΧΤΙΖΕΙΣ

ΑΝ ΕΧΕΙ ΕΛΠΙΔΑ;... Όι, δεν υπάρχει ελπίδα. Σε πρόλαβε ο πόλεμος; Σε πέταξε μακριά αλλά δε σε αφάνισε; Ε, τότε, αφού υπάρχουν και ζεις, στηρίξου σε ό,τι έχεις, δηλαδή, στα χέρια σου μόνο. Αν καταφέρεις να κρατήσεις το μυαλό σου στη θέση του και τα χέρια σου αντέχουν, μπορεί και να σταθείς στα πόδια σου ξανά. Τα περασμένα θάψ' τα κι άστα. Εγώ είδα... Εγώ είδα τον πόλεμο. Σκοτωμένους είδα, το φόβο τον είδα, απλωμένο στη θάλασσα πρώτα ως απειλή και μετά στα μάτια των ανθρώπων που σκοτείνιασαν. Είδα γονιούς, γυναίκες και παιδιά. Καθένας με τις πληγές του και την ερημιά του... Λεπτομέρειες δε λέω, και να θυμάμαι δε θέλω. Αλλά σαν ξεχαστώ ορμάνε οι εικόνες ουρλιάζοντας και με γδέρνουν. «Θαψ' τα κι άσ' τα...» λέω στον εαυτό μου, το λέω και σε σένα.

Πόσο ήμουν νομίζεις; Δώδεκα χρονών παιδί, τελειόφοιτος. Ο κόσμος μου ήταν το σχολείο μου. Φωτεινό και ιεροπρεπές. Η είσοδός του είχε μια στιβαρότητα, που σοβάρευες στη θέα της: Α' Αστική Σχολή. Κι οι δάσκαλοι τότε ήταν σοβαροί και κάποιοι τους αυστηροί. Αλλά εμάς δε μας έκοφτε. Είχαμε το δικό μας σύμπαν τα παιδιά. Είχα βγει παραέξω; Απ' τον Καραβά, Λάπηθο και μετά Κερύνεια και Λευκωσία, κι αυτό πόσες φορές... Και στον Από-